

Publicerad 2008-07-25 13:03 av brechteinsides

jag är ofta tom

jag är ett glashus, och du va stenen

jag är kanske ömtålig

kan inte skakas för hårt

- blir lätt omskakad

jag måste hållas hårt

annars tappar jag taget

- om allt

jag är ofta tom

vill inte veta svaren

- rädd för att skaka mig själv

bättre att inget veta

då skadas ingen

- ingen gråter

såren kommer i vågor

som stationerna på tåget

- jag överrubblas

jag blir ofta rädd

rädd för mig själv

vad jag är katabel till

- vad kommer hända härnäst?

jag har en stor väska på ryggen

den är ganska full nu vid detta laget

sorgen tar en stor plats, och tynger ner mig

glädjen finns och lättar mig från tyngerna

- iallafall en stund

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren brechteinsides med Poeter.se id #21901 innehar upphovsrätten